

Lag om ändring i luftfartslagen (1957: 297);

utfärdad den 9 november 1973.

SFS 1973: 1076

Utkom från trycket
den 27 dec. 1973

Kungl. Maj:t förordnar med riksdagen¹, att 11 kap. 3 och 4 §§ luftfartslagen (1957: 297) skall ha nedan angivna lydelse.

11 kap.

3 §² Borgenär, som har fordran å bärgarlön eller å ersättning för kostnader som avses i 2 §, njute i fartyget eller godset luftpanträtt med förmånsrätt enligt 4 § förmånsrättslagen (1970: 979), såframt bärgarlönen eller ersättningen hänför sig till åtgärder vilka slutförts här i riket.

I första stycket avsedda fordringar skola, var i förhållande till fordringens belopp, njuta lika rätt om de härröra av samma händelse; eljest skall yngre fordran äga företräde framför äldre.

Utan borgenärens samtycke må icke, innan betalning för dennes fordran guldits eller säkerhet därför blivit ställd, luftfartyget lämna det ställe, där åtgärderna för bärgningen eller bevarandet slutfördes, eller godset av ägaren tagas i besittning.

4 §³ Luftpanträtt omfattar ej ersättning, som på grund av försäkring eller eljest utgår för skada på luftfartyget eller godset.

¹ Prop. 1973: 42, LU 22, rskr 272.

² Senaste lydelse 1971: 984.

³ Ändringen innebär bl. a. att andra stycket upphävs.

SFS 1973: 1076

Denna lag träder i kraft den dag Konungen förordnar.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om luftpanträtt som uppstått före ikraftträdandet och skall därvid den i 11 kap. 4 § upptagna hänvisningen till 272 och 279 §§ sjölagen avse sistnämnda båda lagrum i deras lydelse före ikraftträdandet av lagen (1973: 1064) om ändring i sjölagen (1891: 35 s. 1).

CARL GUSTAF

CARL LIDBOM
(Justitiedepartementet)

